

ARCCAL A FRONT FELÉ¹

S Z Ű T S Z O L T Á N

T. Ottó, életünk csak lottó?

1.

elődal, mellyel egy korszak ér véget

hát föld alá bújik a költemény,
hat verslábnyira,
mert az idén már nem vesztesként vette le kecske-
mét a kabátom, már érzék(i)nségemet öltöm²

tavaly még hévvel mentünk szentendrére,
idén a hév az első megálló után elhagyott

95 júniusa, *arccal a hidegháború front felé*
a kikötőben rám adta a *pullover*t,
szelíd és sejtelmes utalást tett
elhidegítő angliára,
majd kutyahúségemet és szakállamat
a repülő hajtóműve perzselte le

¹ Bíró László püspök barátom mesélte egyszer, hogy a régi rómaiak a csata után, legyen az győztes vagy vesztes, csak azt nézték, ki halt meg arccal a front felé

² Keszthelyen írt két hexameter

2.

B. M.-nek

régióba zárkózom,
 néhány vontatott pillanatot
 feszíték napjaimra,
 a szem-besülés bekövetkezik,
 emlékművé közönyösödik,
 elmagányosodik a vesekő,
 belenő a szenvedésbe,
 hideg benzingőzbe,
 becsomagoltunk-e-mindentbe és
 nem-dobunk-el-semmitbe

a *sikk-adót*³ behajtják rajtam,

hidegfront vonulásban a költő
 nem lehet meztelen,
 nem ebben a metafora koptató,
 meghasonlott hasonlatok,
 félreértések és visszavonulások,
 egymás hajába bújás idejében,
 feltéve, ha Isten nem vérzi át kötéseit,
 emlékebe, (félvállról) vett versbe,
 mely néha fájdalomcsillapító
 vagy temető, rejtőzködik

otromba üveg poharak térhódítása
 becskerek boltjainak polcain
 és a jó autók ritkasága
 beszélt egy új kor eljövételéről

ha pesten jársz,
 a skála metróba menj be,
končar mozgólépcső visz
 saját felelősségedre a mennybe

³ Lásd a Híd áprilisi számával foglalkozó cz. kritikát a Magyar Szóban

tovább foszt
és oszt
a kisebbségi lét

s mi minden határon túl
gyönyörűek voltunk,
és gyönyörű volt bennünk budapest,
a füst, félhomály és az ablak

nekem, mikor ittam
már nem ezt a *so(r)s levegőt,*
feltűnt, hogy a néphősök többé
nem reinkarnálódnak,
a haláluk ideje ez,
mi ketten, *azt hiszem, márcsak*⁴
a hátvéd lehetünk,
amikor a háború elveszett,
a civil lakosság menekül,
a hátvéd ottmarad,
mindig ottmarad,
és mindig ottveszik,
arccal a front felé,
arccal a hidegfront felé

álmodtan kérdezted 5 előtt 20 perccel,
ki melyik zsákba kerül,
és ki vár rám a közhelyeimen kívül,
füstfelhőben, az *otthon* elvesztésének idejében,
az *ott* már túl távol van,
a *hon* márcsak a honvággyal párosul
arccal egymás és Isten felé
ágyban fekvő *akt(ualitás)odtól*
elválaszt a víz
és a vízum

⁴ Szándékos egybeírás

HIDEGHÁBORÚS FIGYELMEZTETÉS!

ÉRZELMEKTŐL HAJSZÁLVÉKONY NÉHA A
 VERS ÉS A BESZÉLGETÉS, AZ
 ÉRINTÉS FELÜLETÉNEK ÉS MINŐSÉGÉNEK
 HIRTELEN VÁLTOZTATÁSA
 REZONANCIA KATASZTRÓFÁT OKOZHAT,
 EZÉRT TILOS ÉS ÉLETVESZÉLYES!

félek, a nap és napok
 majd kifakítják alakunk,
 és ölmosak leszünk

*mi, ez mégis emlékezés,
 ez az a mértan⁵*
 a szempárok és sínpárok összefutnak-e,
 csend-élet *arcunk* az ablaktükörben

*a bor és halk zene
 súlytalanságában
 elragadok és lebegek,
 lebegek önmagam fölött,
 így képzelem el az eget,
 otthagynom az asztalon mosolyom,
 és a hamutartót telve
 kicsi elégett szárnyakkal⁶*

ki mozdítja el a tájat,
 a távolság határa a gyomor,
 az a pont(osvessző),
 mellyé zsugorodik

ki őrzi meg az *arcokat*
 kör-befutás, vissza és
 megtérés idejében

Becskerék, 1996. május 25–június 4.

⁵ Miroslav Antić: *Čarobna pesma (Varázsenek, saját fordítás)*

⁶ Miroslav Antić: *Igračke (Játékszerek, saját fordítás)*